

NASPEL

Als in een spiritualitijd van het hier en nu de schijn heilig wordt verklaard, dan in ieder geval in zoverre afstand wordt genomen van een schijnheiligheid die het Andere slechts tolereert, omdat dit niets bedreigt. En als dit leven in de heiligheid van de schijn een affirmatie is van de kunstmatige kwaliteit van een bestaan aan de grenzen van de waarheid, dus daar waar de waarde van waarheden wordt beproefd, dan opent die niet-plaats zich als een afgrond die het nu en het later, het hier en dat wat zich aan gene zijde ervan uitstrekt met elkaar verbindt. Het is in deze nimmer af te sluiten ruimte, dat de val van de metafysica plaats vindt en de tuimeling, die leven heet, een weg moet vinden.